

(המשך מעמוד 10)

תיאטרון-אבסורד או פרק שבועי בסידרה טלוויזיונית טראגיקומית. הצפייה בה הפכה הרגל לאומי משעבד. ששבו אייפאשר היה להיגמל ממנו. גיבוריה לא השי מינו רק חילופי מחמאות אלא גם עסקו בתעלולים. השר אריק שרון נרדם על הספה לפני חדר ישיבות הממשלה, והשר יגאל הורביץ פרש מישיבה ונחשב כמתפטר, עד שהתגלה בבית-השימוש.

במרכז המפולת עמד מנחם בגין, שדמותו עברה בתש"ס תהליך של שיחות הסרת-תקי דים. אישיהשנה תש"ס, שרבים היששו שמא יתגלה בשיקטון כדיקטטור בעל אגרוף-ברזל, הצטייר השנה כעסקן חושן, הסר כוח-מנהיגות, נטול היכולת לכפות על שריו נורמות מינימליות של התנהגות והגנינות.

מדי פעם נפל בגין למישכב, הוחש לבית-החולים, התאושש. מדי פעם חזר לקדמותו כגואם בעל יכולת דמוגית-פולמוסית מעולה, המכה בלשונו את יריביו שוק על ירך. אך מעמדו בקרב הציבור שקע בהת-מדה. בסיקרי דעת-הקהל היה מצבו כמצבו של קארטר בארצות-הברית: רוב גדול של אזרחי מדינתו סברו שהוא ראש-ממשלה רע.

הוא היה רחוק מאוד מזהיות אישיהשנה שד תש"ס.

הרקולס והסוס הטרויאני

הישג האמיתי היחיד של ממשלת בגין — השגת השלום עם מצריים — דהה במהירות. שני האנשים, שמילאו תפקידים חשובים בהשגתו פרשו מן הממשלה.

אישיהשנה תש"ס ותשכ"ז היה הראשון. משה דיין, שריהחץ שהעניק לממשלת-בגין מכובדות בינלאומית, התפטר במפתיע. הוא עצמו התקשה להסביר את מניעיו למעשה זה. הסבריו סתרו זה את זה, כשם שעשו מעשיו מאז פרישתו. יתכן שהיו לו סיבות אי-שיות, שנבעו ממחלתו ומעייפותו. אך האיש שעלה על ספינת-בגין בקפיצה נחשונה צינית, כאשר היה נדמה לו כי הוא מצטרף לצי מצנח, הבליט בקפיצתו ממנה שהפכה גרוטאה אובד-דרך.

אחריו הלך אישיהשנה תש"ס, שהפך סמוי חי לשלום הישראלי-מצרי.

יותר מכל אדם אחר בצמרת ישראל הבין עזר וייצמן את המשמעות ההיסטורית של השלום, ואת האפי-שרויות העצומות הגלומות בו לשינוי כל מערכות ישראלי. אך כגודל הסיכויים שראה בעיני רוחו, היה גודל אכזבתו כאשר ראה כי ממשלת-ישראל מחמיצה את ההזדמנות ההיסטורית שהדמנה לה. הוא התפטר.

אחרי "לילה-ברווזים", שבו גילתה ממשלת-ישראל

יום פרטי שהצליח בהצלח מופעלים כושלים, אף שאין לו מושג בענייני הכלכלה המדינית.

אילו הצליח הורביץ לרסן את השור המשתולל של האינפלציה או לרפא את אחד הפצעים האחרים של הכלכלה הישראלית, יתכן שהיה יכול לזכות בתואר אישי-השנה תש"ס. אך הדבר לא עלה בידיו. בהיעדר כל תפ"ס כלכלית משלו, גאלץ להמשיך בדרכם של הכלכלנים הכושלים, שהביאו את הכלכלה הישראלית למצבה הנור-כחי. גם הצוות שהביא עימו לא שינה דבר, ורק הגר-ביר את השיטות שהעשירו את הפרוסקציונרים של

אך כסוף תש"ס היה זה עריון איום בלבד — וגורל רחום מנע מן השנה הזאת את הצורך להכתיר את אריק שרון כאישיהשנה שנה.

דמות אחרת שהתגלתה במהלך תש"ס כמוקד של סכנה היתה זו של שמואל תמיר. לא היה זה עוד הפרקליט הצעיר והשאפתני, שביקש בשנות ה-50 לבסס קאריירה על מאבקים מישפטיים נגד המיסטר — מאבקים שהפי-כוהו אישיהשנה של תש"ס.

אחרי שנתיים של עשייה מועטה במשרד-המישפטים, הפציץ תמיר בתש"ס את הכנסת במטח של פגזים מי-ש

ממשלת ישראל * : ארבעה החפצרו (בעיגולים), אחד הודח מתפקידו (במרובע)

המישטר, ידידים מיפלגתיים, אליהוון מקובלים ומישר-פחת השר עצמו. עם העשרת העשירים, קיצץ הורביץ את הסובסידיות למיצרכי-היטוד.

תומתו של הורביץ לשנת תש"ס הצטמצמה בעיקר בסיסמות (לחתוך בבשר החי, "אין ליו") ובנוסיונות-סרק להקטין את התקציב הממשלתי — אורווה מזהמת שגם הרקולס הגדול בכבודו ובעצמו לא היה מצליח לנקותה.

הורביץ זרע את המשק, גרם מדי פעם לפאניקה, הפך כוכביטוויזיה מוכוש. הצנחתו כהבראת המשק: אפס.

כוכביטלוויזיה אחר בממשלה היה אישיהשנה תשל"ג.

פטיים — חוקים דראקוניים שבאו להגביל את חופש-הביטוי, לחסל את חופש-העיתונות, לחסום את דרכם של מנושלים אל בית-המישפט, לצמצם את חופש-ההת-אגדות. למולה של המדינה, החליט תמיד לפתע להתי-פטר, לפני שהתקבלו סופית כל הצעות-החוק האלה. מניעיו נשארו שריוים כמוסתורין, אך היה ברור כי תמיר, הטרמפיסט הנצחני, קפץ מן העגלה המתפרקת כדי לתפוס בעוד מועד טרמפ חדש.

90 אחוז כישורים

אך שאר היושבים ליד שולחן-הממשלה היו עס-קנים בינוניים — במיקרה הטוב ביותר. העובדה שחבורה זו של לאיוצלים, ליי-צנים וסתם יושביקרנות קובעים, בהצבעה, את גורדות המדינה, תושביה והיזניה, היתה מחרידה למדי. בניצוחם הפכו מערכות המדינה למידבר צהיה.

יוסף בורג הצטיין בעיקר בלשון-גופל-עלילשון. כראש הצוות המנהל את המשא-המתן על האוטונומיה, עזר לקבור אותו. בהנהלתו פשטו הרשויות המקומיות את הרגל, ואיבדה המישטרה כל יומרה להתחרות עם העולם התחתון, שניהל את מלחמותיו הרצהניות הפנימיות ברח-בי המדינה, כאילו לא היתה המישטרה קיימת כלל. מאמציו של מפכ"ל חדש לשנות את המישטרה מיסודה לא נשאו בתש"ס פרי ניכר.

דהיפך: בפרשת הכושע הכוזבת ביותר שד השנה — הטיפתו של הילד אורון ירדן — התנהגה המישטרה כמו חכורת בלשים שדוי-מיאלים בקומדיה צרפתית.

בניצוחו של אליעזר שוסטק הוסיפה מערכת-הבריאות המפוארת-לשעבר להתפרק, כאשר השערוריות פורצות פעם בבית-החולים לחוליינפוש ופעם במחלקות לצילומי-רנטגן, המתמחים, שהמדינה השקיעה הון-עתק כדי ללמדם את תורת-הרפואה, ברחו מן הארץ בהמוניהם. מישרד-התיקשורת נואש זה מכבר מלספק שרותים סבירים, ואילו שר-האנרגיה זכה להישגים בעיקר במא-מציו להשתלט על המפלגה הליברלית הגוססת.

יצחק מודעי היה אחראי דאחת מאימרותי השפר המשעשעות ביותר שד תש"ס, כאשר הכריז ברצינות גמורה, כי הוא בעל "תשעים אחוז כישורים" למינוי תפקיד שרי-החוק.

מערכת הרווחה והסעד, בהנהלת ישראל כץ, הפכה כתם שחור על המדינה. החברה שהורמה מיליארדים להתנחלויות-סרק ולהרפתקות דומות לא הצליחה לגייס את הכסף הדרוש להצלת זקנים ממוות ברעב ובהזנחה. הבדיחות על דויד לוי נדמו — בעיקר מפני שליו עצמו הפך אובייקט לשינאו ולזעם, וחדל מלעורר חיובים טובי-לב. יותר מכל אדם אחר נראה כאחראי לבגידת הליכוד באותן השכבות שהעלו אותו לשלטון — המוני "ישראל השניה". כשר הקליטה היה כימעט מובטל, מילבד קטטותיו הבלתי-פוסקות עם הסוכנות היהודית, שביקשה לרישתו.

הבירור השבועי: ישיבת הממשלה, התקפות, השמצות, צעקות, הדלפות

אריאל שרון. הוא הצטיין בעיקר בסקנדלים בלא-ספור בממשלה ובכנסת, ובהקמת התנחלויות פרובוקטיביות בשטחים המוחזקים. האיש חסרי-הסבלנות, שמנוי וגמור עימו לדרוס כל מי שעומד בדרכו אל שילטון-היחיד, בחר סופית בלרבו הרעיונית. בעבר פלורט לא פעם עם אישים שמאליים וחוגים יוניים. בתש"ס התייצב סופית בראש הימין הקיצוני, כשהוא מועיד לעצמו את תפקיד הסוס הטרויאני בממשלת-בגין. בכך הפך שרון סכנה ממשית לא רק לממשלת-בגין, אלא גם למישטר הדמוקרטי עצמו.

באופן דרמאטי, לעיני הציבור כולו, את אייכולתה להתמודד ברצינות עם המצב הכלכלי המחמיר של המדינה, התפטר שימהה ארליך מתפקידו כשר-האוצר. כך נוצר מצב מיוחד-רכימינו: בעלי כל שלדי-שד התפקידים המרכזיים בממשלה — שרי החוק, הביטחון והאוצר — הפתלקו מתפי-קדיהם.

במקום דיין בא יצחק שמיר, שסיגנונו המהוגן והור-פענו השקולה חיפו על השקפתו הימנית-קיצונית. תפקיד שרי-הביטחון נשאר למעשה ריק, מצב שאיפשר למנחם בגין להגשים את חלום חיו ולשחק תפקיד של מצביא, המנצח במוצב-הפיקוד על מיבצעי צה"ל מעבר לגבול, ואילו את תפקיד שרי-האוצר נטל לידי יגאל הורביץ,